

שיעורليل כיפור ברכי נפשי תשע"ה

"אל נורא עלילה" – המדריך (קטע פתיחה לפני השיר)

הקב"ה הוא בעל עלילות - מעשים נוראים, "לכו וראו מפעלות אלקיים נורא עלילה על בני אדם". (ע"פ תהילים סו, ה)

1. אלהים עושה מעשים המטילים מורא על בני האדם בכוחו לשנות הטבע ולנהיג הנגגה נסית בהשגתנו על בני האדם.

עלילות הם הפעולות ששורם מכוח תוכנות מסוריות, ואצל ה' הנפלאות שיעשה שרשים מפה תכוונת הצדק והמישרים ויתר מידותיו (מלבי"מ). והוא אומר, כוחו הגדול והחויבו של האל יופנה כלפי האדם משום מידת החסד והרחמים שבו- האל עומד לשלוח ולגואל את עמו.

2. אלהים עושה עלילות נראות בעבר בני האדם עד שיראוו (מצודת דוד ורד"ק), לאל כוח עצום ורב והוא מסוגל לרדת לנכני נפשו של האדם ולגלות את פשעי הגדולים והקטנים, הסמוים והגליים. זאת הסיבה שבגללה עומד כל אחד מהמתפללים בפחד גדול לקראת תפילה הנעה. מטרת הפיטוט להזכיר את הלבבות לקראת התפילה הגורלית של היום החדש.

אל נורא עלילה

אל נורא עלילה.

המוציא לנו מחלוקת,

בשעת הבעילה .

"מתי מספר קרואים"

הביטוי מתי מספר מופיע ב"כ בהקשר לבנאות המתארות את הגלות ואת עם ישראל שיתמעט במספרו" (ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינаг' אתכם שם"ה) (דברים). בבית הראשון הודגש כוחו המטיל מורא של האל, **כאן נגশים עם ריסוד המרגיע-בנ"י על אף מספר המועט(מתי צמוד למתיים) נקרואו ונבחרו ע"י הקב"ה.**

"לך עין נושאים"- נשיאת העיניים פה משמשת גם במשמעות של תפילה, וגם במשמעות של התבבולות העבד(האדם מישראל) לפני אדוניו (עליהו), עפ"י הכתוב "אליך נשאתי את עיני היושב בשמיים הנה עיניعبادים אל יד אדוניהם עיני שפחה על יד גבירתה כן עינינו אל ה' אלוהינו עד שיחננו" (תהלים קכג-1).

"מסלדים בחילה"- משום שעילות האל הם נראות האדם נרתע לאחר (אסלה) בחילה- ברעדה- בפחד, עפ"י איוב "ואסלה בחילה" (איוב ו,10).

"בשעת הנעה". שעת תפילה הנעה, מעלת שער שמיים לתפילות י"כ ומכאן חשיבותה הגורלית או אני עדין נועל – נעלת שער המקדש .

מתי מספר קרואים,

לך עין נושאים.

ומסלדים בחילה,

בשעת הבעילה.

שופכים לך נפשם,

מחה פשעם וכחשם.

וממצאים מחלוקת,

בשעת הבעילה.

"שופכים לך נפשם" – תפילה מתוך רגש

"שופכים לך נפשם"- עפ"י "שפכי כמים לבך נוכח פנִי אדני שא' אליו כפיך על נפש עוליך העוטפים ברעב בראש כל חוצות" (אייכה ב,19) או חנה "ואהשפר את נפשי לפני הכנסת ישראל פורשת לפני הקב"ה את שבילבה בבכי ובתפילה.

"מחה פשעם וכחשם"- עפ"י "פשע וכחש בה' ונסוג מאחר אלהינו" (ישעיהו נט,13). הפיטון מבקש שהאל ימחק את עונות העם הקשורים להתחששות העם לאלהוי.

quia لهم לסתורה

ופציהם מפוארה

ומתתם להוד ולגילה

בשעת הבעילה

"יה להם לסתורה"

"יה להם לסתורה"- עפ"י הפסוק מהחלק המנזכר של שירות הארץ "ויעזרכם יה' עליהם... אני אמיתי ואחיה מחצתי ואני רפואי ואין מידי מציל" (דברים לב-38,39). הפיטון נכתב בזמן פרעות יש פה בקשה קיומית מצד הפיטון שהאל יהיה להם מחסה ומוסתו (רש"י).

"ממארה"- קללה, צרה פורענות.

"חונ אותם ורדם"
 "עשה בהם פלילה"- עפ"י "הביא עזה עשו פלילה" (ישעיה טז 3) המאוויים
 הכוויים של העם מוסברים ברש"י כבקשת נקם.

**חן אותם ורדם,
 וכל לוחץ ולוחם.
 עשה בהם פלילה,
 בשעת הבעילה.**

"זכור"
 "זכור צדקת אביהם"- הכווי אביהם מתייחס לאברהם הנחשב הצדיק מתחילה עד סוף (מדרש תנחות מא נח,א). זכות אבות תשיע לעם בזמן תפילת הנעילה.
 "וחדש את ימיהם"- מעגל הזמן - עפ"י הפסוק מאיכה החותם תאור מצביה העגום של האומה ובקשה הסילחה "השיבו לנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו קקדם" (aicha ה 21).

**זכיר צדקה אביהם
 וסדש את ימיהם
 קקדם ותחלה
 בשעת הבעילה**

"קרה שנת רצון"
 "והשׁב שארית הצאן"- הבטוו שארית הצאן ככווי לעם שיגאל מופיע בתנך ובזה"ל, כוון: "ואני אקbez את שארית צאני מכל הארץות אשר הדחתי אתם שם והשיותות..." (ירמיהו כג 3),
 "לאהליבה ואהלה"- למרות חטא הנשים הוננות אהליבה (ירושלים - יהודה) ואהלה (שומרון-ישראל). יש בקשה שהעם על חלקי השוננים יחוור לארץ, שהוא הבסיס למימוש הגאולה השלימה (עפ"י יחזקאל כג-5).

**הרא נא שנת רצון
 ובשב שאר הצאן
 לאהליבה ואהלה
 בשעת הבעילה**

"קרה שנת רצון"
 עד כאן זה הפיטו המקורי הייחודיות הבאות נתווסף כנראה מאוחר יותר.
 "תזכו לשנים רבות הבנים"
 מלא נורא עלייה ומוסלים לך בחילה, לקראת סוף הצום יש מעבר לתקווה ובטעון שהאל לא יטוש את עמו ומכאן הדיצה והצהלה.
 "מיכאל שר ישראל אליו וגבrial"
 מיכאל הוא השר הממונה על קורבנותיהם של ישראל, והוא משמש מקבילו של מימיית לכחן גדול הארץ. תקוות המשורר שהמלכים המסוגרים על העם יביאו בכוחותיהם את הגאולה ביעף,שוב בקשה לגאולה.
 "יכול זמן שהיו ירושלים ובית המקדש קיימים למטה, והוא כהן גדול מזרע אהרון עומד ומרקיב קורבנות לפני הקב"ה ומיכאל שר הגדול העומד על ישראל, היה ממונה ככהן גדול עומד ומרקיב קורבנות למעלה לפני הקב"ה". מסכתות קטנות מסכת שמחות ספר חיבוט הקבר פרק א הלכה א.

**תזכו לשנים רבות
 הבנים והאבות
 בדיצה ובצלה
 בשעת הבעילה
 מיכאל שר ישראל
 אליו וגבrial
 בשרו נא בגאה
 בשעת הבעילה**